

ЗАЙНЯТИ БРАМИ ВОРОГА

ПІСЛЯ ВИПРОБУВАННЯ

 Можна б було... Знаєте, в мене є певна звичка — попрохати підвестися, коли читаємо Слово. А вам це подобається? Ми піднімаємося, щоб скласти присягу вірності, ми підводимося заради своєї країни, чому б зараз не підвестися заради Слова?

2 Наразі всього хвилинку постійте. Нещодавно я читав одну статтю, і я розмірковував учора ввечері про тих людей, які стояли за Христа. Якщо ви не зробили цього, ви зробите це сьогодні?

3 Приблизно сімдесят п'ять років тому був один визначний євангелист, я просто не можу пригадати його прізвище. Думаю, то був Артур МакКой, і він перейшов у ту країну. І однієї ночі йому наснилося, що він увійшов до Слави. І сказав, що він підійшов до Брами, і він сказав, що його не пустили. І сказав, що він сказав: “Я Артур МакКой зі Сполучених Штатів. Я євангелист”.

4 І ось, вийшов придверник (отож, то був сон), і він вийшов, сказав: “Я взагалі не можу знайти вашого імені”.

Він сказав: “Ну, я був євангелистом”.

Він сказав: “Добродію, я...”

5 Він сказав: “Ну, чи є можливість, щоб... Тут щось не так”.

6 Він сказав: “Ні, добродію. Ось у мене Книга. Я взагалі не знаходжу вашого імені”.

І він сказав: “Ну, чи можу я зробити що-небудь із цим?”

7 Той сказав: “Ви можете подати свою справу на розгляд на Суд Білого Престолу”. Боже, допоможи. Я не хочу опинитися там.

8 Він сказав: “Що ж, якщо це моя єдина надія, думаю, тоді я подам свою справу на розгляд”.

9 І сказав, що потім йому снилося, що він летів десь далеко, і просто... І коли він почав, сказав, що була темрява, і ставало дедалі світліше й світліше, і сказав, що було таке враження, що не залишилося такого місця, куди б не проникло це Світло, але він опинився просто у Його центрі. І сказав, що Він промовив: “Хто наближається до Мого Престолу Суду?”

10 Він сказав: “Я Артур МакКой. Я євангелист, скерував чимало душ до Царства”.

Він сказав: “Твоє ім'я не знайшли у Книзі?”

“Ні”.

Сказав: “Тож, ти звернувся до Мого Суду?”

“Так”.

11 “Ти одержиш по справедливості. Я судитиму тебе за Своїми законами. Артуре МакКою, ти брехав коли-небудь?”

12 Він сказав: “Я вважав, що я був вельми непоганою людиною, доки я не потрапив у те Світло”. Він сказав: “Але в Присутності того Світла я виявився грішником”. Ми всі будемо такими. Можливо, ти зараз відчуваєшся безпечно, але почекай, доки прийдеш Туди. Яке, на твою думку, відчуття отут, коли Він помазує? Яким нікчемним ти відчуваєшся! Що ж буде на тому Суді Білого Престолу?

Він сказав: “Ти брехав коли-небудь?”

13 Він сказав: “Я вважав, що я був щирим, але деякі дрібниці, що, як я вважав, були білою брехнею — Там вони стали великими й темними”.

Він сказав: “Так, я брехав”.

Він сказав: “Ти крав коли-небудь?”

14 Він сказав: “Я вважав, що я був чесним у цьому, й ніколи не крав, — але, сказав, — в Присутності того Світла я—я усвідомив, що були деякі справи, які я зробив, що були не зовсім чистими”.

Він сказав: “Так, я крав”.

Він сказав: “Мій вирок. . .”

15 І щойно він мав почути свій вирок — “Відправляйся у вічний вогонь, приготований дияволу та анголам його”, — сказав, що кожна кістка тремтіла.

16 Сказав: “Я почув найприємніший голос, який я коли-небудь чув у своєму житті”. Він сказав: “Коли я озирнувся, щоб поглянути, я побачив найприємніше обличчя, яке я коли-небудь бачив, приємніше за обличчя матері, голос приємніший за той, яким моя мати кликала мене”. Сказав: “Я озирнувся. Я почув, як цей голос промовив: ‘Отче, це правда: він брехав, і він не був цілком чесним. Але, там на землі він стояв за Мене, — сказав, — нині Я стоятиму замість нього’”.

17 Ось що я хочу, щоб сталося Там. Я хочу стояти за Нього зараз, щоб, коли настане той час, Він встав за мене.

18 Будемо читати з Буття 22, 15-й, 16-й, 17-й та 18-й вірші.

І Ангол Господній озався до Авраама з неба вдруге,

І сказав: Собою клянуся, — це слово Господнє, — що ти вчинив цю річ, і не пожалів був сина свого, одинака твого,

То благословляючи, Я благословлю тебе... розмножуючи, розмножу нащадків твоїх, немов зорі на небі, і немов той пісок, що біля берега моря. І твої нащадки займуть міста свого ворога.

І благословляться всі народи землі у твоїх нащадках, бо ти послушався Мого голосу.

Помолимося.

¹⁹ Небесний Отче, візьми зараз цей текст, Господи, й послужи нам. Нехай Святий Дух донесе ці Слова, Господи, просто до кожного серця. Це вдовольнить наші сьогодні післяобідні очікування, бо вони є значні, Господи. І Ти сказав нам прохати наддостатності, щоб наша радість була повна. Ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете сідати.

²⁰ Якщо дати назву цій темі на декілька хвилин. Мій голос слабкий, тож з цієї причини мені доведеться стояти за мікрофоном. Я знаю, що там віддається луною, але ми трохи потерпимо. Я хочу назвати її: *Зайняти брами ворога після випробування.*

²¹ Наш епізод відкривається однією з найчудовіших сцен з Авраамом. Вам відомо, що Авраам — це батько вірних. І Авраамові було дано обітницю. І тільки як співнащадки з ним, через Христа — це єдине, як ми одержуємо обітницю — через Авраама. Отож, Авраам був просто звичайною людиною, але його було покликано Богом, і він був вірним тому поклику. Коли Бог промовляв до нього, він ані разу не засумнівався в тому голосі. Він твердо стояв з цим. Не мало значення, які були труднощі, він цього не залишав.

²² І потім, йому було обіцяно сина. І, щоб одержати того сина, він чекав двадцять п'ять років, називаючи неіснуючим усе, що суперечило цьому. І потім, і усі земні роди повинні були благословитися в цьому сині. І цей патріарх був вірним своєму покликанню та обіцяному Слову.

²³ Він був прикладом того, якими повинні бути ми. Отож, ми, померлі у Христі, ми — Насіння Авраама.

²⁴ Тепер, було два насіння Авраама. Одне з них це природне насіння; інше — духовне Насіння. Одне з них було звичайним, від його тіла; інше було Насінням його віри — віра, щоб нам також бути Авраамовим Насінням через обіцяне Слово.

²⁵ І тепер, після того, як протягом двадцяти п'яти довгих років він випробовувався, і, замість того, щоб підупадати на силі, він ставав усе сильнішим. Розумієте, якщо це не сталося на перший рік, наступного року це буде ще більшим чудом,

бо цьому вже два роки. І він, старішаючи, відлічував ті роки, і його тіло відмерло. Саррина утроба, утроба, тобто, вона (стала) була безплідною. І тому його міць відійшла, і було . . . Це було цілком неможливим.

²⁶ Чи розмірковували ви коли-небудь над тим, що вчинив там Бог? Розумієте, Він не просто зробив її утробу здатною до запліднення. Бо, пам'ятайте, якби Він вчинив це, тоді, пам'ятайте, якби Він вчинив це . . . в ті дні там не було молочних сумішей, щоб давати дитині, молоко від корови. Розумієте? Він також повинен був . . . Її молочні судини висохли. Тож Він—Він не зміг би . . . Там повинно було дещо статися.

²⁷ Далі, уявіть собі сторічну жінку під час пологів. Її серце не витримало б цього. Для сорокарічної жінки нині це важко. Її серце не витримало б цього. Отож, ви знаєте, що Він вчинив? Якщо ви звернете увагу . . .

²⁸ Тепер, я знаю, що багато хто не погодиться. Чи нормально це буде — мені це сказати? Розумієте, я . . . Це буде просто моя власна думка.

²⁹ Розумієте, Біблія — це надприродна Книга. Її написано так, що її сховано від шкіл, богослова. Кому це відомо? Ісус дякував Богові. Він сказав: “Дякую Тобі, Отче, Ти сховав це від премудрих та розумних та об’явив це немовлятам, таким, що захочуть навчитися”. Це є Книга любові. Коли у серце входить Божа любов, тоді ти закохуєшся в Бога, тоді Він об’являє Себе, значення Біблії. Тлумачення Біблії — це Сам Бог, який витлумачує Свої обітниці. Але, Біблія, Її написано поміж рядків.

³⁰ Ось, подібно як моя дружина, о-о, це найпрекрасніша жінка в цілому світі, і я дійсно кохаю її. Вона кохає мене. Отож, коли я далеко від дому, вона напише мені листа, скаже: “Любий Білле, сьогодні я тільки-но поклала діток спати. Я сьогодні прала”, — й все те, що вона робила, й таке інше. Отож, вона каже це у цьому листі. Але, розумієте, я кохаю її настільки сильно, і ми у такій мірі є одно, що я—я можу читати поміж рядків. Я знаю, що вона хоче сказати, розумієте, чи скаже вона мені це, чи ні, розумієте. Я—я знаю, що вона має на увазі, бо то моя любов до неї, й моє розуміння.

³¹ Що ж, саме так написано й Біблію. Розумієте? Вченість пройде просто над цим; вони так і не дійдуть до цього. Розумієте, треба бути закоханим у Слово, в Нього, “щоб пізнати Його”. Розумієте?

³² Тепер, тепер, дивіться, що Він вчинив тут. Тепер, Авраам та Сарра обидва були “похилого віку”, — сказано у Біблії. Отож, це було не просто тому, що люди тоді жили довше. В Біблії сказано це — “Вони були похилого віку”.

33 Тепер, зверніть увагу, одразу ж після того, як з'явився цей ангол, про якого ми говорили; котрим був Елогім, Бог. І Він промовив, сказав Авраамові: “Я відвідаю тебе згідно періоду життя”. Тепер слідкуйте до кінця, вони були прообразом Церкви, від початку до кінця.

34 Тепер, дивіться. Сталося ось що. Отож, Він не просто підлатав Сарру та підлатав Авраама. Він перетворив їх на молодого чоловіка та жінку. Ось, це може здатися дивним, але, тепер, прослідкуйте за рештою Слова й складіть це разом. Слово є натхненне, а ви повинні бути натхненні словом. Тепер, пам'ятайте, одразу ж після цього, одразу після з'явлення цього Ангола. . . .

35 Можу собі уявити це: ті сиві коси Сарри — бабуса з шаллю на плечах, і невеличкий чепчик, — ходить, тримаючися за ціпок. “Мені, мати вітху з моїм паном, і він теж старий?” Бачите? А ось і Авраам, ця довга борода, тримається за ціпок, він був похилого віку.

36 І, я уявляю, наступного ранку його плечі почали випростовуватися, горб зник з його спини. Її коси почали мінатися. Вони знову стали молодими чоловіком та жінкою. Просто виявляв, що Він вчинить Царському Насінню Авраама, розумієте, коли ми “перемінімося за одну мить, як оком змигнути, й будемо підхоплені разом”.

37 Дивіться, що сталося. Дозвольте мені зараз довести це вам. Тепер, вони вирушили у дорогу з того місця, де вони перебували, там біля Гомори, і пройшли до самого Герару, там у краю філістимлян. Ви звернули увагу? Подивіться по карті, як це далеко. Далеченька мандрівка для немолодої пари такого віку.

38 І потім, поза цим, там, у—у краю філістимлян, був молодий цар на ім'я Авімелех, і він підшукував дружину. І в нього були усі ті прекрасні дівчата-філістимлянки, та коли він узрів цю бабусю, він сказав: “Вона гарна на вигляд”, — і він закохався у неї та захотів одружитися з нею. Правильно. Угу. Бачите, вона була прекрасною. Розумієте?

39 Вона перетворилася на молоду жінку. Зверніть увагу, вона повинна була перетворитися, щоб народити ту дитину. Бог зробив її новим створінням. І вона повинна була, щоб виростити цю дитину. І пам'ятайте, Авраам, “його тіло було все одно що у мерця”, і Сарра померла, коли Авраамові було. . . Сакові було, я вважаю, сорок п'ять років, коли померла Сарра. І Авраам одружився на іншій жінці й породив сімох синів, окрім доньок, після цього. Амінь.

40 Розумієте, читайте поміж рядків. Це є прообраз. Це виявляє там, що Він зробить усім дітям Авраама. Просто ми зараз наближаємося до цього, тож наші згорблені плечі та усе інше не має жодного значення, друзі. І наше сиве

волосся, і що б там не було — це зараз не має значення. Ми не озираємося назад. Давайте будемо дивитися вперед на те, до чого ми рухаємося.

⁴¹ І, запам'ятайте, цей знак, який спостерігаємо ми — то був останній знак, який бачили Авраам та його Сарра, перш ніж з'явився обіцяний син. Ми віримо, що ми перебуваємо у тій годині.

⁴² Патріарх, після того, як цей хлопчик народився... Ви можете уявити собі Ісака, десь у дванадцятирічному віці — гарненький кучерявий хлопчик, карі оченята? Уявляю, як почувалася тая мати, прекрасна молода жінка, і ось, і його батько. І одного дня, ось, Бог сказав, це приклад; ще не дійшли до цього, це ще будемо розглядати. “Я, через цього хлопчика, зробив тебе отцем народів, але Я хочу, щоб ти відвів цього хлопчика на верхівку гори, яку Я вкажу тобі, і Я хочу, щоб ти вбив його там, для жертвоприношення”. Ви можете уявити собі це?

⁴³ Від вас не вимагається зараз пройти отаку-от перевірку. Він не робить цього сьогодні. То були приклади, тіні.

⁴⁴ Чи злякався Авраам? Ні, панове. Авраам сказав ось що: “Я цілком переконаний, що Він здатен воскресити його з мертвих, бо я й одержав його як з мертвих. І якщо в отому Божому наказі сказано мені вчинити оце ось, і я залишався вірним йому, і це вилилося в те, що у мене з'явився син; Бог здатен воскресити його з мертвих, звідки я й одержав його, як приклад”.

⁴⁵ О-о, оце так, друже! Якщо Бог дає вам, п'ятидесятникам, Духа Святого, говоріння мовами, наскільки більше вам слід вірити в Його зціляючу силу, та Його добрість, та ласку! Якщо Він вчинив це, всупереч усім богословам в країні! Вони говорили, що цього не може бути, але Бог вчинив це, бо Він обіцяв це. Тоді не кидайте свосі Рушниці, свого Слова, свого Меча, вірте Слову Божому. Бог так сказав, і на цьому усе!

⁴⁶ Зверніть увагу, тепер, він узяв його у триденну подорож звідти, на мулах. Отож, я можу ходити пішки, коли я патрулював, я проходив по тридцять миль щодня, по безлюдних місцях, а ноги в нас, так би мовити, на бензині. Але ті люди, єдиним їхнім засобом пересування було або їхати на віслюці, або—або йти пішки. І він подолав триденну подорож з того місця, де він був, й потім підняв свої очі, там у дикій місцевості, й побачив здалека гору.

⁴⁷ Він узяв Ісака та зв'язав йому руки. Що, як нам усім відомо, тут у Бутті 22, було подобою Христа. Повів його на гору, зв'язаного, подібно як Ісуса вели на гору, гору Голгофа, подоба — Бог, який віддає Свого Сина, звичайно ж.

48 Та коли вони дісталися туди, й він був слухняний, в Ісаці почала прокидатися підозра. Він сказав: “Батьку, ось дрова, ось жертovníк, ось вогонь, але де ж жертва?”

49 І Авраам, знаючи це у своєму розумі, однак, там знаходилося Слово Боже, він сказав: “Сину мій, Бог здатен нагледіти Собі жертву”. Він дав назву тому місцю “Єгова-Іре”.

50 І коли він зв'язав свого сина, той був слухняний до смерті — поклав його на жертovníк, витяг ножа з піхов і вже хотів був відняти життя в свого власного сина. Та коли він зробив це, Щось схопило його за руку й сказало: “Аврааме, зупинися”.

51 І у той момент в нього за спиною забекав баран, його роги заплуталися у чагарнику.

52 Чи замислювалися ви коли-небудь, звідки з'явився той баран? Пам'ятайте, в тій місцевості повно левів, та вовків, та шакалів, а то звірі, що ідять овець. І наскільки далеко він був від цивілізації? І, потім, на верхівці гори, де немає води. І він там усюди збирав каміння, щоб збудувати жертovníк. Звідки ж з'явився той баран? Розумісте?

53 Але то було не видіння. Він вбив того барана; в нього була кров. Що він сказав? “Бог здатен нагледіти Собі жертву”.

54 Як *ви* підведетеся з того крісла? Як видужає *ота* спастична дитина, або *ви* — з отого крісла, *ви* — звідти, *ви* — з хворобою серця? Якою б не була проблема — “Бог здатен нагледіти Собі”.

55 Авраам повірив цьому. Патріарх залишився вірним обітниці. І Він дає обітницю, що “твоє насіння! Бо ти повірив Моєму Слову, і, якими б не були обставини, твоє насіння оволодіє брамами свого ворога”.

56 Чому? Кожен ворог, що виступав, це як приклад, проти Авраама, Авра-... Ворог, що “вона надто стара. Я надто старий. Усе *оце*, й усе інше”. Він все одно залишався вірним тій обітниці.

57 Отож, людина, яка набуває таку віру, все одно, без огляду на обставини, буде приймати Боже Слово. Тепер, якщо ви не здатні так зробити, в такому разі, ви не є Насінням Авраама. Ось та віра, яку мав Авраам, його Насіння.

58 Авраамовою обітницею було те, що його “Насіння”, тепер, його царське Насіння також, як я сказав вам деякий час тому. І ця печатка, яку Він дав Авраамові — то була печатка обітниці. І царське Насіння, згідно Ефесянам 4:30, “запечатане Духом Святим”, після того, як вони втрималися у випробуванні. Поміркуйте над цим.

59 Багато хто вважає, що вони одержали Духа Святого. Багато хто каже, що має Духа Святого. Багато хто може

виявити чимало знаків та свідощів на це. Та все одно, якщо це не зможе залишитися з цим Словом, то не є Дух Святий. Розумієте?

⁶⁰ Вірте кожному Слову, й тоді, після випробування, ви будете запечатані. Коли ми віримо кожній обітниці у Слові, тоді Дух опечатує нас на підтвердження обітници. Ось як, ось яким був Авраам, ось як він вчинив це. Тоді й тільки тоді ми одержуємо право оволодіти брамами свого ворога. У вас не вийде здійснити це, доки ви перш не станете тим Насінням. Пам'ятайте, у Біблії . . .

⁶¹ Я говорив про це, в Х'юстоні чи ще десь, нещодавно . . . тобто, я маю на увазі, Далас. *Знак*.

⁶² Розумієте, єврей міг показати, там у Ізраїлі, що він був єврем через обрізання. Але Бог сказав: “Коли Я побачу кров! І кров буде для вас знаком”.

⁶³ Життя, яке було у крові, не могло перейти на того, хто поклонявся, тому що, то ж було життя тварини, то була лише подоба, що вела до справжнього Життя. В такому разі, хімічний склад, сама кров повинна була червоніти на дверях та одвірках.

⁶⁴ Була нанесена гісопом, котрий був звичайнісіньким бур'яном, виявляючи, що не обов'язково мати якусь над-віру. Необхідно просто мати те саме, віру, яка є у вас, скажімо, щоб завести своє авто, поїхати до церкви. Розумієте? Багато хто з людей вважає, що вони повинні стати чимось . . . Але, ні, ні, то є хибним. Просто звичайна віра — це все, чим ви повинні наносити Кров. Слухайте Слово, й вірте Слову, застосовуйте Його — ось і все. Просто рвали бур'ян де завгодно там у Палестині, — ісоп — звичайнісінький бур'ян, що ріс у розщелинах стін та усюди, — вмочали у кров та наносили це на наддвірки та одвірки.

⁶⁵ І, запам'ятайте, мене не обходить, скільки вони перебували у заповіті, наскільки єврей міг показати, що він обрізаний, наскільки порядною людиною він був — увесь заповіт втрачав силу, якщо там не було того знака. Тільки — “Коли Я побачу кров”.

⁶⁶ Отож, Кров тепер, Знак — то не хімічний склад, хімічний склад Крові Христа, бо Вона пролилася тисячі років тому.

⁶⁷ Але, розумієте, там, де . . . там повинен був бути хімічний склад, життя у тварині не могло перейти на людину, бо життя тварини не має душі. Тварина не відрізняє правильне від хибного. Це людська істота має душу.

⁶⁸ Тепер, та коли Ісус, Син Божий, непорочно народжений, пролив Свою Кров, Життя, що перебувало у тій Крові — то був Сам Бог. В Біблії сказано: “Ми є спасені Життям, Кров'ю Бога”. Не кров'ю єврея, не кров'ю поганина,

але — Життям Божим. Бог створив цю клітинку Крові, народжену непорочно. Вона не знала чоловіка, вона й не... і яйцеклітина вийшла не від неї.

69 Я знаю, що багато хто з вас хоче вірити, що яйцеклітина виникла від неї. Яйцеклітина не може опинитися там без певного відчуття; що ж Богу робити тоді? Розумісте?

70 Він створив і яйцеклітину, і клітинку Крові, й то була skinія Божа, свята. “Я не дам Своєму Святому побачити тління”. Бачите, звідки з’явилася та яйцеклітина? “І Я не залишу Його душі у шеолі”. Його тіло було святе! О-о, подумати тільки! Ви не вірите, не можете цьому вірити, як же ви можете називатися християнами?

71 “Ми спасені Кров’ю Бога”. Ось де перебуває моя віра. Вийти туди не у крові пророка, вийти туди не у крові якоїсь пересічної людини, чи вчителя, чи богослова. Ми входимо туди у Крові Бога. Бог так сказав. Він став людською істотою. Він змінив Свій звичний триб життя. Він напнув Свого намета тут з нами й став одним з нас. Він є наш Родич-Відкупитель. Він повинен був стати нашим родичем, бо такий був закон. Бог став людиною та перебував поміж нами.

72 Зверніть увагу, як, роблячи це, Він приходить від Нього — Бог, Дух, й той Дух переходить на віруючого. Тому, Життя, яке було у нашій Жертві — в нас представлено те саме Життя.

73 В такому разі як же вони можуть бачити, як Життя Боже рухається поміж людей, й називати Його чимось нечистим, бо ж Воно є доводом справжності нашої Жертви? “Хто вірить у Мене, ті справи, що Я їх чиню, він чинитиме також”. Його Життя вертається на жертв-... з Жертви, коли ми покладаємо свої руки на Неї та позначаємо себе як мертвих стосовно своїх власних думок. То як же ми можемо дозволяти деномінаціям заштовхувати нас у віровчення та інше, й говорити, що ми віримо Йому? Ми ж мертві для всього того.

74 Павло сказав: “Нехай ніщо з цього не турбує мене”, — бо він був прив’язаний до абсолюта, Христа. І уське правдиве досягнення зв’язане з абсолютом, а мій абсолют — це Слово. І будь-кого іншого, хто—хто дійсно народився від Духа, їхнім абсолют є Боже Слово. Я прив’язаний до Нього. Я поклав свої руки на Нього. І Воно зайняло моє місце, і я показав себе на Його боці. Ми знали, що Він обіцяв показати Себе на нашому. Це породжує істинну віру; не твою власну віру, але Його віру; щось таке, що непідвладне тобі. Він контролює це. Тепер, зверніть увагу. Тоді й тільки лиш тоді, коли... обітницю дано тобі.

75 Не має значення, до скількох церков ти приєднався, скільки разів тебе охрестили, обличчям вперед, назад, як завгодно. Доки на тебе не буде поставлено тієї Печатки, доти в тебе нема права називати себе спільником своєї Жертви.

⁷⁶ А що є Божою Печаткою? До Ефесян 4:30 сказано: “Не засмучуйте Святого Духа Божого, яким вас запечатано до Дня вашого відкуплення”. Не від однієї свангелізації до іншої, але — Вічно запечатані до Дня, коли вас буде відкуплено.

⁷⁷ І, запам’ятайте, якщо вас не було у Божих думках, ви ніколи й не будете з Богом. Кому з вас відомо, що Він був Відкупителем? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Що ж, тоді, усе, що відкупають повинно повернутися до втраченого первинного стану. Тож якщо Він прийшов відкупити нас, як же ми можемо, що колись не потребували відкуплення, й ми усі були “народжені в гріху, зачаті у беззаконні, у цьому світі народилися брехливими”? Завдяки цьому стає зрозумілим, що справжній християнин був атрибутом Божих думок ще до існування цього світу, чи зірок, чи повітря. Це є Вічне, й Він прийшов, щоб викупити нас. Це є Божя думка, проречена у слово, проявлена та ви- . . . повернена до Його думок.

⁷⁸ Родич-Відкупитель! Це причина, чому Сам Бог повинен був стати одним з нас, щоб відкупити. Ніхто інший не міг здійснити це. Це не міг здійснити Ангол, ніхто інший. Він повинен був зійти, бути спокушуваним подібно нам, щоб відкупити нас.

⁷⁹ А зараз звернімо увагу на природне насіння Авраама. Давайте розглянемо декого з того звичайного насіння та побачимо, чи додержував Бог Своє Слово природному насінню, котрим був Ісак. Давайте розглянемо декого з природного насіння, хто вірив повній Божій обітниці та не мав сумнівів. Тепер, пам’ятайте, там були десятки тисяч, і тисяч, помножені на тисячі тисяч, які були обрізані, й усе таке, і все одно то не було Авраамове Насіння. Атож: “Не той юдей, хто озвіні юдей — той, хто внутрішньо є юдеєм”. Вони, багато хто з них зазнали поразки, гіркої поразки.

⁸⁰ Погляньте, в пустелі, вони говорили: “Ми. . .” В день Пасхи, тобто, коли пили біля джерела, святого Івана 6. Вони усі раділи.

⁸¹ Ісус сказав: “Я є та Скеля, що була в пустелі. Я є той Хліб, що зійшов від Бога з Неба; якщо людина з’їсть від нього — не помре”.

⁸² Вони сказали: “Наші батьки сорок років їли манну в пустелі”.

Він сказав: “І вони, кожен, мертві”.

⁸³ *Мертвий* — візьміть це слово та дослідіть його, побачте, що воно означає — “відокремлений Навічно”. Однак, то було насіння Авраама. *Смерть* означає “відокремлення, знищення, цілковито розпався, знищення”. Ісус сказав, що вони, кожен з них — мертві, однак, вони були обрізаними юдеями.

⁸⁴ Розумісте, нещасні люди, тільки через те, що ми методисти, баптисти, пресвітеріани, одержали якесь віровизнання, й усе тому подібне; диявол вірить точно так само, як і ми.

⁸⁵ Але потрібно ототожнитися з Цим. Бог має засвідчити, що Це є правда, через опечатування Святим Духом. Ніяких сумнівів у Слові!

⁸⁶ Якщо ти скажеш: “Ну, ось, то було для іншого дня”, — там щось не так.

⁸⁷ Що якби якийсь чоловік прибіг, і ти сказав йому, що сяє світло, а він би забіг до підвалу, сказав: “Я просто відкидаю це. Я просто відкидаю це. Не існує такого, як світло. Я не вірю цьому”? З тією людиною було б щось не так. Вона хвора на голову. Якщо вона відкидає його теплі промені та його життєдайне джерело, в неї щось негаразд з головою.

⁸⁸ І коли людина бачить Слово Боже чітко прояснене перед собою й ототоженне, й потім зачинає та опускає свої деномінаційні фіранки — з тією людиною щось негаразд, духовно. З нею щось негаразд. Там щось духовно негаразд. Вона просто не може прийняти Його. “Сліпі, й не знають цього”, — йдуть на Суд, й суддею буде Бог.

⁸⁹ Зверніть увагу, коли вони—вони вчинили це, й ці насіння тепер, які повірили Йому, дивіться, що сталося. Давайте тепер розглянемо декого з них, з насіння Авраама.

⁹⁰ Давайте візьмемо єврейських юнаків, бо вони залишилися вірними й не бажали миритися з поклонінням бовванові. Вони відмовилися кланятися бовванові, якого зробив цар країни. І, до того ж, його було зроблено за подобою святої людини — Даниїла.

⁹¹ Ось приклад, що поганські народи з’явилися на сторінках історії на боці неправди — шанування зображення святої людини. Й залишать свій шлях вони так само, коли людей змушуватимуть кланятися людським подобам. Це прийшло через об’явлення, від Даниїла, який був здатен витлумачити Слово, яке було написано в рукописанні на стіні. Ось як це з’явилося, і ось як це закінчиться, — так само, — поганський бовван.

⁹² Зверніть увагу, вони відмовилися це зробити. І що вони вчинили? Вони були Авраамовим насінням, яке залишилося вірним Слову, й вони оволоділи брамами ворога — полум’я. Вони оволоділи. Що ж, Боже Слово є правдивим.

⁹³ Даниїл, якого перевіряли на поклоніння єдиному правдивому Богу. Його перевіряли на це. І під час випробування, він витримав це випробування. І що ж вчинив Бог, після того, як, здавалося, усе обернулося проти нього, як сказали б ми? І там не знали, що робити. Його

збиралися згодувати левові. Та Даниїл залишився вірним у випробуванні, що існує один правдивий Бог, й він оволодів брамами свого ворога. Бог спинив пащу левові.

⁹⁴ Мойсей залишився вірним обіцяному слову перед лженаслідувачами — Яннієм та Ямврієм, у випробуванні. Дивіться, Бог зустрів його, з надприродним, сказав йому піти вчинити оце все, виявити ці ознаки, й у кожній ознаки був голос. Мойсей пішов туди, настільки вірний, наскільки взагалі це можливо. Він кинув палицю додолу, й вона обернулася на змія. Знаєте що сталося? Ось з'явилися наслідувачі й вчинили те саме.

⁹⁵ Тепер, Мойсей не піднімав руки вгору, не говорив: “Ну, я вважаю, то все було хибним”. Він залишався там й чекав на Бога. Він залишився вірним. Не мало значення, скільки там було наслідувачів, він залишився вірним. І коли він залишився вірним своєму дорученню — вивести той народ звідти. Коли брама води стала на його шляху, Бог дав йому оволодіти нею, й Він відчинив браму Полум'яним Стопом, який вів їх. Він повів людей далі до обіцяного краю.

⁹⁶ Ісус Навин, ще один визначний лідер. Тільки двоє з . . . увійшли до обіцяного краю — Ісус Навин та Калев. Вони прийшли на місце, котре звалося Кадеш, яке було центром світу на той час, настільки, що то було судне місце. І, о-о, вони вислали дванадцять вивідувачів оглянути той край, й дванадцятєро їх повернулися.

⁹⁷ Десятеро з них говорили: “О-о, це надто складне завдання. В нас просто не вийде здійснити це. Ну, ті люди, ми проти них як коники”.

⁹⁸ Але що робив Ісус Навин? Він заспокоював народ. Він говорив: “Почекайте-но хвилинку. Ми є більше ніж здатні захопити її, не має значення, які ми незначні, чи у якій меншості”. Що він робив? Він залишився вірним тій обітниці — “Я даю вам цей край”, — але треба було відвойовувати кожен його дюйм.

⁹⁹ Ви вірите цьому, мамо? Бог дав вам ваше зцілення, але ви відвойовуєте кожен його дюйм. “Кожне місце, на яке стануть стопи ваших ніг, Я даю вам у володіння”. *Слиди ніг* означає “володіння”. Це все ваше, кожна обітниця належить вам, але ви зараз будете відвойовувати кожен дюйм дороги.

¹⁰⁰ Тепер, Ісус Навин знав, що сказав Бог. Він був насінням Авраама. Розумієте? Він сказав: “Я вірю цьому, що Бог дав нам цей край, і ми є більше ніж здатні зайняти його”. І з тієї причини, що він витримав це випробування, проти усієї групи ізраїльтян — усі коліна та усі люди стогнали й плакали. Ісус сказав: “Зберігайте спокій! Бог дав обітницю”.

101 Не має значення, які в тебе розміри, і яке протистояння, і що сказав лікар — Бог дає обітницю. Справа Бога й здійснити її.

102 Що він зробив? Коли він підійшов до ріки Йордан, він захопив браму. Ось що він—він вчинив.

103 Єрихон закрився, як черепаха під панцирем. Що ж він зробив? Він оволодів брамою.

104 Навіть одного дня, коли його ворог намагався перемогти його, він оволодів брамами свого ворога настільки, що він наказав сонцю стояти на місці. І сонце послухалося його, й нікуди не рухалося протягом двадцяти чотирьох годин.

105 Бог є вірний Своїй обітниці, не має значення, що Він повинен буде виконати — скоріше Небеса збанкрутуються, аніж Він дозволить, щоб Його Слово зазнало поразки. Він не давав обітниці, яку Він не зможе додержати. “Я Господь, який зціляє всі твої недуги. Якщо покладуть свої руки на хворих — ті uzдоровляться”. Амінь. “Якщо можеш вірити — все є можливим”.

106 Ісус Навин повірив у це, хоча Богу довелося зупинити обертання землі. Тримав її на місці якоюсь іншою Силою, Своєю Власною силою; що земля взагалі не оберталася протягом двадцяти чотирьох годин, доки Ісус мстився своєму ворогові. Він захопив браму. Звісно, захопив. Бог є вірний завжди.

107 Тепер, якби у нас був час, щоб іще торкнутися героїв, але в мене зараз є приблизно десять хвилин. Погляньте, якими були усі ці дорогоцінні герої та звитяжні вояки віри — вони усі померли біля брам смерті. Вони всі загинули просто біля брам смерті.

108 Потім з'явилося те Царське Насіння Авраама. Ті всі були природним насінням, від Ісака. Але ось з'являється Царське Насіння Авраама, цебто, Христос, Насіння віри Авраама — те, чим повинні бути ми; просто погляньте, як, чи є ми цим, чи ні. Природне насіння було лише подобою. Усі інші народилися звичайним чином, але Він прийшов, народившись непорочно. Розумієте, значить, це не було від насіння єврея Авраама. Він з'явився через насіння віри обітниці. І, в такому разі, через цього Мужа, нам повинно стати Його дітьми.

109 Дивіться, що Він робив. Коли Він був на землі, Він перемагав та захоплював кожну браму, якою володів ворог — Царське Насіння. Він обіцяв це через Слово. Він переміг це. Він захопив брами хвороби, заради нас. Ось що Він прийшов виконати. Він, — пам'ятайте, хворі, — Він захопив ті брами. Вам не треба їх захоплювати — Він захопив їх. Іншим треба було захоплювати їхні брами. Вам не треба їх захоплювати — їх вже захоплено. Він захопив брами хвороби. А що це Він

робив, коли Він захоплював брами хвороби? Говорив, що Він. . . Усе, чого будете прохати на землі, й усе, що зв'яжете на землі — Він зв'яже це на Небі — дав нам ключі від брами.

¹¹⁰ Він захопив брами спокуси, Словом. А ключами було — “Спротивтеся ворогу, й він утече від вас”. Усе це Він переміг, переміг усяку хворобу.

¹¹¹ Він переміг смерть, й Він переміг пекло. Він переміг смерть та пекло. Він переміг те, чого не могли перемогти інші, бо вони з природного насіння. А це — духовне Насіння. Він захопив брами могили й воскрес третього дня задля нашого виправдання.

¹¹² “І ми тепер більше, ніж переможці”. Ми просто входимо у це, як у спадок — “Більше, ніж переможці”. Ми зараз маємо справу з ворогом, який зазнав поразки. Хвороба зазнала поразки. Смерть зазнала поразки. Пекло зазнало поразки. Усе зазнало поразки. О-о, подумати тільки! Ось, якби я був удвічі більший за розмірами, може, я почувався б удвічі краще. Ми протистоїмо ворогу, який зазнав поразки.

¹¹³ Недивно, що Павло міг сказати, коли там лаштували колоду, щоб відрубати йому голову, він сказав: “О смерте, де твоє жало? Покажи мені, як ти зможеш змусити мене корчитися й кричати. Могило, де твоя перемога, і, ти вважаєш, що ти мене переплавиш там? Я вкажу тобі на порожню отам; і я — в Ньому, останнього дня Він воскресить мене”. Переможений ворог!

¹¹⁴ Царське Насіння Авраама! Тепер, природне насіння не могло б вказати на Оце. Але Царське Насіння може перемогти, вже перемогло, бо Він пройшов перше за нас й захопив кожную браму для нас. Зараз Він, через дві тисячі років, Він стоїть поміж нами — цей могутній Переможець. Він переміг не тільки хворобу. . . Він переміг хворобу. Він переміг спокусу. Він переміг кожного ворога. Він переміг смерть. Він переміг пекло. Він переміг могилу й знову воскрес. І, через дві тисячі років, ось Він з'явився між нами сьогодні днем, представляє Себе як могутнього Переможця! Амінь. Він досі тут, живий, підтверджує Свою обітницю, Царське Насіння Авраама! О-о, подумати тільки! І ворог. . .

¹¹⁵ “Він захопить брами свого ворога”. Для тих, Насіння, Він знаходиться тут, живий, щоб підтверджувати Себе кому? Тому призначеному Насінню, яке зможе побачити це. Він переміг те. Котрі, після своєї перевірки обітницею Слова, — вони були запечатані Духом Святим у Тіло Христове, — їм підтверджується (що?) Євреям 13:8 як правдиве. Їх запечатано там Духом Святим, тим Духом Святим, який був через. . . Авраам провидів це, вірою він повірив у це. А ми тепер приймаємо Це, дивлячися на обітницю того, що Він

сказав. Й Івана 14:12 підтвердилося в ці останні дні Самим воскреслим Переможцем.

116 Це не якась система, але — Особа, Христос, Переможець. Не моя церква, не моя баптистська церква, чи ваша пресвітеріанська, методистська, чи п'ятидесятницькі, не через це, але — через Ісуса Христа. Він живе сьогодні. Він подолав це, задля нашого виправдання.

117 І оскільки Він живе, Він сказав, що ми житимемо також. “Не хлібом самим житиме людина, але кожним Словом, — не частиною Слова, — кожним Словом, що виходить з уст Божих”. “Я є Воскресіння й Життя. Той, хто вірить у Мене, хоч і вмере — буде жити. Кожен, хто живе та вірить у Мене — навіки не вмере. Чи віриш ти цьому?” Захопити браму кожного ворога!

118 Як він міг перемогти Босворта, коли Бог . . . Босворт був у Переможці. І це є причина, чому він сказав: “Найщасливіша година в моєму житті — саме зараз”. Угу. Він знав того Могутнього Переможця. Його певність покоїлася з Ним. О-о, подумати тільки! Нині ми можемо співати:

Живучи, Він любив мене; в смерті — Він спас мене;
Похований — всі ті гріхи мої геть Він забрав;
Воскреслий — навіки мене оправдав.
Він прийде, я знаю, славетного дня!

119 До тих, кому здається, що вони зазнають поразки. Думаю, то був Едді Перонет — він не міг продати свої християнські пісні. Вони нікому не були потрібні. Ніхто взагалі не брав їх. О-о, розбитий, і віруючий! В один з днів Святий Дух зійшов на нього. Брами його ворога, які не хотіли приймати його літературу! Дух торкнувся його, й він схопив ручку, Бог дав йому написати інавгураційну пісню.

Усі нехай прославлять Ім'я Ісуса!
Нехай Анголи падуть ницьма.
Несіть мерцій корону королівську.
Оголосіть Його Царем над усіма.

120 Сліпа Фанні Кросбі, колись. Сказали: “Що ж це значить для вас?” Якись . . . Вона не продала свої первородні права, як п'ятидесятник Елвіс Преслі, чи як Бун з церкви Христа, чи як Ред Фоллі — продають свої таланти цьому світові — вони одержали цілі парки “Кадиллаків”, та мільйони доларів, золоті платівки. Але Фанні Кросбі залишилася вірною своєму місцю. Вона вигукнула:

Не пройди, Ісус, мене Ти,
Почуй слабкий мій плач.
Як до інших Ти звернешся,
Не минай мене.

Сила Ти моя й розрада,
 Більше, ніж життя.
 Кого на землі ще маю?
 А ще в Небесах?

121 Ті сказали: “А що як ви, коли дістанетесь до Небес, будете сліпою?”

Вона сказала: “Я все одно упізнаю Його”.

Сказали: “Як же ви впізнаєте Його?”

Сказала: “Я упізнаю Його”.

Сказали: “Міссіс Кросбі, ви могли б заробити мільйон доларів”.

Вона сказала: “Не треба мені мільйона доларів”.

122 “Як же ви впізнаєте Його?” Вона сказала:

Я впізнаю Його, впізнаю,
 І, відкуплена, стану перед Ним.
 Я впізнаю Його, впізнаю.

123 “Якщо я не зможу Його побачити, я впізнаю за слідами від цвяхів на Його руках”. Вона захопила браму свого ворога. Так.

124 Якщо ти у Христі! Він сказав: “Якщо ви перебуваєте у Мені, й Мої Слова перебувають у вас — прохайте якого хочете ключа, прохайте браму, яку ви хочете захопити, прохайте чого бажаєте, й це буде дано вам. Якщо перебуваєте у Мені, й Моє Слово перебуває у вас — ви можете захопити браму будь-якого ворога, яка з’явиться перед вами”. Ти — царське Насіння Авраама.

125 Маєш перед собою якусь браму? Якщо це хвороба — ти є більше ніж переможець для цього. В такому разі ми можемо сказати, заспівати цю стару добру пісню:

Кожна обітниця у цій Книзі — Моя,
 Кожен розділ, кожен вірш... й так
 Божественно,
 Я вірю в Його Божественну любов,
 Бо кожна обітниця у цій Книзі — моя.

126 Ми є більше ніж переможці, й Насіння Авраама оволодіє брамою ворога! Коли вони кажуть, що оці Речі не можуть статися, коли Це хочуть назвати дияволом, чи Вельзевулом, чи якимсь іще, Бог обов’язково має перемогти кожную браму й захопити ворога.

Будемо молитися.

127 Господи, нехай Насіння Авраама... Я знаю, що вони побачать Його, Господи. Як же оте Слово може впасти й не попасти на той справжній Ґрунт? Я молю, щоб вони зрозуміли зараз. Нехай кожна людина, яка стане у молитовну чергу, уздоровиться.

128 Господи, якщо тут досі є такі, хто ще не сповідав, не підвівся перед усіма й не став за Христа, готовий відкинути усі віровчення та холодне, формальне, мертве, які відбирали їх від Тебе. І нехай вони зараз підведуться й скажуть: “Я прийму Його за свого Спасителя”. Тоді у той День Ти будеш стояти за них.

129 Доки ми схилили свої голови, якщо тут є ті, хто хотів би підвестися всього на хвилинку для молитви, сказати: “Я хочу стати за Нього зараз, щоб Він у той День став замість мене, в Його Божественній Присутності”. Я звертаюся до вас й надаю вам можливість, щоб ваше ім'я було занесене до Книги Життя — підніміться, будь ласка. Я не прохаю вас приєднатися до якоїсь церкви. Я прохаю вас прийти до Христа, якщо ви тут, і не знаєте Його.

130 Благословить тебе Бог, синку. Чи буде іще хто-небудь, хто скаже: “Я—я хочу зараз підвестися”. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, моя сестро. “Я хочу...” Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. “В цей день я приймаю рішення”. Ці прекрасні люди, чоловіки та жінки, підводяться — “Я прийму рішення, в цю післяобідню годину”.

131 І в той день, коли лікар скаже: “Що ж, аварія — в нього кровотеча, смерть на ньому, чи на ній”. Чи, одного ранку, ти згадаєш своє рішення. Стань же зараз за Нього.

132 “Якщо посоромишся Мене перед людьми, Я посоромлюся тебе перед Отцем Моїм та святими Анголами. А якщо ти будеш визнавати Мене перед людьми — того й Я визнаю перед Отцем Моїм та святими Анголами”.

133 Благословить вас Бог, моя сестро. Чи буде хто де-небудь там на балконі? Просто зараз, доки ми чекаємо. Деякі з них, ще у головній залі? Добре. Я повірю тобі на слово, друже.

134 Якщо Слово падає на родючий Ґрунт, як ота жіночка біля криниці, вона—вона зрозуміла. Її образ знаходився на Небі, від заклад- . . . до того, як було закладено світ. Коли те Світло торкнулося Його, вона Його розпізнала.

135 Благословить вас Бог, мій брате. Це є хоробрий. . . Благословить вас Бог, мій брате. Мабуть, ви чинили в своєму житті величні справи, нині ж ви робите найвеличнішу річ, яку ви коли-небудь робили — встаєте за Христа.

136 Наш Небесний Отче, в цю післяобідню годину насіння впало на якийсь ґрунт. Ми бачимо, як проростає Життя. Чоловіки та жінки підводяться, і всевидяче око Бога, Котрий є всюдисутній, всезнаючий, всемогутній — бачить їх. Вони Твої, Отче. Я представляю їх зараз Тобі, як трофеї.

137 Нехай же оце переживання їх, що стоять отам, знаючи, щоб вони зробили, знаючи, що це означає, що вони підводяться, щоб зайняти своє місце з небагатьма

Господніми, що зневажені. Нехай вони залишаться вірними до того Дня, коли вони підведуться у Твоїй Присутності, тоді той прекрасний Голос скаже: “Так, одного дня у Бетон-Руж, або, у невеличкому містечку, що зветься Денхем Спрінгс, він встав за Мене, Отче, нині ж Я стоятиму за нього чи за неї”. Даруй це, Господи. Вони Твої, в Ім'я Ісуса. Амінь.

Благословить вас Бог, за ваше рішення. Нехай Бог завжди . . .

¹³⁸ Тепер, зробіть оце ось, заради мене. Розпитайте, якщо ви знаходитесь недалеко від оцих пасторів, побачтеся з декількома, поговоріть з ними. Якщо вас ще не було охрищено християнським хрищенням — охристіться. Зараз долучіться до товариства вірних, справжніх вірних, не удаваних вірних — справжніх вірних.

Коли будемо молитися, давайте помолимося за оці хусточки.

¹³⁹ Небесний Отче, ці хусточки зараз підуть, куди — я не знаю. Можливо, якийсь старий сліпий татко сидить десь тут на якомусь болоті, очікуючи прибуття цієї хусточки, дитинка лежить там на лікарняному ліжку, мати стоїть, у розпачі, очікуючи повернення хусточки. Небесний Отче, я прохаю, щоб Ти пішов з ними. І на знак Твоєї сьогоднішньої Присутності й нашої віри у Тебе, оскільки я проповідував Твоє Слово, нехай віра, яка була в Авраамі, й віра, яка була з'явлена й дана нам Ісусом Христом, нехай вона піде з цими хусточками й уздоровить кожного, на кого це будуть покладати. Ми надсилаємо їх, в Ім'я Ісуса. Амінь.

¹⁴⁰ Тепер, всього хвилинку, перш ніж ми скличемо молитовну чергу. Всемогутній та всесильний Бог, Величний, Вседостатній. . . Будь ласка, друзі, я—я хочу почати молитися за хворих, і я. . . Напевно, коли ми візьмемося, мені—мені, можливо, не вдасться нічого вже вам сказати; деякі з вас можуть піти до того часу. Ким би ви не були, навіть якщо ви й не піднімалися, хвилину тому, і ви не є певні. . .

¹⁴¹ Якщо ти член церкви, то добра річ, але цього недостатньо. Розумієш, багатий молодий вельможа був членом церкви. Розумієш? Він запитався в Ісуса, що йому зробити, щоб отримати Вічне Життя. Він так і не прийняв Йою. Він пішов. Яку дурість вчинив той молодик. Не будь таким, як він. Ви пам'ятаєте останній раз, де він з'явився? За якийсь час, він досяг процвітання. Він розбагатів. В нього дійшло до такого, що навіть його клуні розсідалися. Але потім ми бачимо його останнє з'явлення — у пеклі, мучився у полум'ї. Не, не дозволяй, щоб це трапилося з тобою. Прийми Христа.

¹⁴² Ви, молодь, ви, юні дівчата, юні хлопці, якраз на поворотному пункті життя — будь ласка, зробіть це. Прислухайтеся до мене, як—як до свого брата — того, хто

любить вас. Я тут, бо я люблю вас. Я люблю Бога, і я люблю вас, і я не можу любити Бога, якщо я не люблю вас.

143 Я радо обрав би одержувати від вас зауваження, одержувати їх стосовно мого сина отам чи когось з моїх дітей. Щоб мені просто. . . Я, я обійдуся без цього. Будь-який з батьків робитиме це; так і Бог. Розумієте? Любіть Його народ. Любіть один одного.

144 Ви кажете: “За що ж ти їх ласш?” Істинна любов виправляє.

145 Якщо твоя дитина сидить на дорозі, ти кажеш: “Ну, малий сидить там. Не слід було б йому так робити, але я не хочу зачіпати його дитячі почуття”. Ти не любиш його. Його ж там вб’ють. Якщо ти любиш його, ти приведеш його й даси йому хльосту. Ти примусиш його слухатися.

146 Ось як чинить Бог. Любов виправляє, і оце є істинна любов.

147 Коли проповідник стоїть і дозволяє вам, жінки, стригти свої коси, та фарбуватися, та усе інше, й не виправляє вас — там нема істинної любові, й не вкаже на це. І дозволятиме вам, чоловіки, одружуватися по три чи по чотири рази, й усі ці інші речі, й дивитиметься на це крізь пальці — там нема істинної любові. Дозволить вам приєднатися до церкви, й поплескуватиме вас по плечу, й душитиме вас якимось віровченням, казатиме: “Це все, що від тебе вимагається — приєднатися до святої церкви”, — там нема любові. Або ж цей чоловік геть загубився, що не розуміє.

148 Істинна любов — виправляє, й повертає вас до Слова Божого.

149 Погляньте на Ісуса, як, що Він говорив, бо Він любив їх — так сильно, що Він помер замість них, в той час як вони навіть вимагали Його Крові.

150 Тепер, нехай чудовий Святий Дух. . . Я хочу почекати всього хвилинку. Я чекаю, доки помазання Святого Духа зійде на мене, перш ніж ми почнемо. Я проповідував. Дякую вам за вашу співпрацю.

151 Тепер, кожен з присутніх, де б ви не були, де завгодно у будинку, помоліться всього хвилинку, скажіть: “Господи Ісусе, допоможи мені! Допоможи мені! Дай мені торкнутися Твоїї одежі”. Ісус сказав, — вам відомо, — коли жінка торкнулася Його одежі, Він не відчув цього фізично, але Він повернувся й знав, хто вона, й що вона зробила. Сьогодні днем Він є той самий Ісус, Первосвященик, якого можна торкнутися відчуттями нашої слабкості.

152 Чи вірите ви тепер, кожен з вас, що це є правда, що Бог, який дав цю обітницю, ще раз (і нехай Він з’явить це), що ми

живемо у днях Содому? Хто з вас вірить у це, в цьому будинку, просто підніміть свою руку.

¹⁵³ Ми живемо так, як було у Содомі. Уся система занечистилася — система цього світу, усе, церковна система, політична система. Не залишилося нічого. Політика дуже розбестилася. Системи, усюди, наші диктатори — все це розбестилося. Такою ж стала й церква. Такими ж стали й родини. Просто розбещення, Содом!

¹⁵⁴ Потім, пам'ятайте, Бог поставив це перед вами, потім, пам'ятайте, Він сказав, що Він представить Себе у людському тілі й чинитиме подібно як Він чинив перед Содомом, перед тим, як на сцені з'явиться обіцяний Син. Він пообіцяв послати того, хто передвістить того обіцяного Сина, — як Він вчинив спочатку, — який представить, й Він сказав: “Коли об'явиться Син людський”.

¹⁵⁵ Я не знаю вас. Що ж, місс Томпсон, та жіноча хвороба й ускладнення, ви вірите, що Бог уздоровить вас? Ви можете повірити у це? Повірите? Місс, місс Томас, ви вірите, що Він уздоровить вас? Тоді піднесіть руки.

¹⁵⁶ Одразу за вами сидить жінка. Вона молиться. У неї артрит.

¹⁵⁷ У тієї, що сидить поруч з нею, хвороба шлунка, теж молиться. Ви прогавите це, ви не слідуєте. Ви негутешні. Ви з Міссісіпі. Ви містер та міссіс Крамер. Якщо ви вірите всім своїм серцем, Ісус Христос уздоровить вас. Якщо ви зможете повірити у це. Вірите? Тоді можете прийняти це. Добре. Піднесіть свої руки, щоб люди побачили, що це ви.

¹⁵⁸ Я не знаю тих людей. Я ніколи в своєму житті не бачив їх. Треба повірити, друже. Він представляє Себе. Чи вірите ви цьому, всім своїм серцем? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

¹⁵⁹ Добродію, чому ви хитнули головою й поглянули на мене отак? Так, добродію. Тому що ви зробили це, я поговорю з вами хвилинку. Ви досить немолодий джентльмен, сидите ось тут, дивитесь на мене. Він подивився на мене з такою щирістю. Він повірив у це. Ви молитесь за когось з інсультом. Але—але ваше головне, про що ви молитесь — ви потребуєте, ви шукаєте хрищення Духом Святим. Правильно. Угу. Правильно. Якщо ви повірите у це! Леді, ви шукаєте роботу. Окрім цього, щоб вам знати, що я Божий пророк, тобто, слуга — ви перенесли дві операції. Через це ви досить слабі. Усякого роду хвороби, духовні складнощі. Я хочу сказати вам, що все це владнано. Ваша віра уздоровлює вас.

¹⁶⁰ [Порожнє місце на плівці.—Ред.] . . . сидить просто поруч з вами отам. Вона молиться. Погляньте-но сюди. Він почув вас, і ви торкнулися Його. Не знаю вас, але Він знає. Я скажу вам, про що ви молилися. Ви вірите всім своїм серцем? У вас хвороба жовчного міхура, про яку ви молилися. Ви вірите,

що Бог зцілить вас та вчинить вас здоровою? Ви міссіс Сміт. Правильно. Піднесіть свою руку.

¹⁶¹ Бачите, Він представляє Себе. Що ж то є? Це Авраамове Насіння, віра, яка була в Авраама, Господь Ісус Христос поміж нами, який підтверджує Своє Слово ознаками, що супроводжують.

¹⁶² Хто, скільки з картками, за кого треба буде молитися — піднесіть свої руки, в кого є картка? О-о, нам краще розпочинати молитовну чергу.

¹⁶³ Ви бачите, ви розумієте, адже так? Тепер, той дух не тільки. . . Це не зціляє. Це тільки позначає, що Він тут. Ваші пастори мають точно такі ж повноваження молитися за хворих. Вони не будуть цього робити, ні, звичайно ж ні. Але вони—але вони мають точно такі ж повноваження — “Оці ось ознаки будуть супроводжувати віруючих”.

¹⁶⁴ Тепер, я хочу, щоб сюди вийшли мої друзі-пастори. (Чи можна викликати служителів з зібрання. . .? . . .)

¹⁶⁵ Хто з присутніх тут пасторів вірить всім своїм серцем, служителі тут, вірять? О-о, дякую вам. А що як ви підведетеся? Підходьте сюди, побудьте зі мною всього хвилинку, прямо ось тут, моліться за хворих. Проходьте просто сюди. Тепер, спостерігайте за тим, як іде зцілення, слідкуйте, що відбуватиметься.

¹⁶⁶ Я хочу, щоб ви підійшли, сформували отут ось чергу у два ряди. Всього за хвилинку я підйду туди, щоб молитися за хворих. Мені потрібні віруючі пастори, які хочуть засвідчити про себе як про віруючих, що ви вірите, — цей ваш прихід сюди, — що ви живете святим, чистим життям. Запам’ятайте, погляньте-но, хто виходить, представники Христової Євангелії!

¹⁶⁷ Брате Блер, я знаю, що ти там, ти й Брат Пет. Будь ласка, сформууй ту чергу у два ряди, як ти звичайно робиш, ти й Брат Пет.

¹⁶⁸ Віруючі пастори, які будуть вірити! Тепер, дивіться, якщо Бог так може ототожнити Себе за допомогою Свого Слова, Своім Словом, кому з вас відомо, що Біблія, Ісус сказав ось що: “Оці ось ознаки будуть супроводжувати тих, хто увірує. Якщо покладуть свої руки на хворих — ті уздоровляться”? Пастори, ви прийшли сюди, щоб засвідчити про себе як про віруючих. Адже так? Ви віруючі (хіба не так?), ви не стояли б тут. Тепер, що сказав Ісус? “Оці ось ознаки будуть супроводжувати тих, хто увірує”. Я разом з вами — віруючий.

¹⁶⁹ Я приїзду. Оці ось — то наші люди, а ми — пастирі над цими отарами. Я приїзду, щоб разом з вами зараз закинути свого невода, об’єднати свої зусилля з вашими. І коли ці люди проходитимуть, якщо у вас у розумі є хоча б що-

небудь скептичне — викиньте це зараз же, щоб коли ці люди будуть проходити, тоді кожен з них буде проходити, й ми покладатимемо на них руки — вони зцілятимуться. Чи будете ви зараз вірити всім своїм серцем, кожен? [Служителі кажуть: “Амінь”.—Ред.]

170 Хто з присутніх молитиметься за інших, коли вони проходилимуть, піднесіть свою руку — “Я буду молитися”.

171 Пам’ятайте, це може бути ваш батько, ваша мати, ваша донька чи син, сестра чи брат. І якщо це не ваші — це чийсь, що проходилимуть через цю чергу. А що якби то були вони, й вони помирали від раку чи якоїсь жахливої хвороби, ви ж хотіли б, щоб людина була глибоко щирою? Атож, ми хотіли б.

172 Тепер, я вважаю, як ви збираєтеся. . . Тепер, оці в *цьому* ряду ось тут, цей прохід — станьте з *того* боку, з молитовними картками. Станьте з того боку — усі, хто у правому секторі. Тепер, як будемо робити — стримуйте лівий сектор; у нас буде тиснява, розумієте, й не будемо знати, як, що ми робимо. Гаразд, усі, хто в *оцьому* секторі, ставайте *отут*. Тепер, усі, хто у секторі справа, просто проходите сюдою, бо ви будете підходити, обходити.

173 І, як ви йтимете, як вони будуть виходити, брате Бордерзе? Крізь бокові двері на вулицю, обходять й знову потрапляють до будинку.

174 Отож, коли викликатимуть *оцей* ось бік, через декілька хвилин, й вони підведуться. І тепер давайте-но подивимось, що. . . Гаразд, ті, хто у *цьому* секторі — повертайте у цей бік ось сюди. Тримайте свої молитовні картки, підходьте на цей бік. А ви, на балконі, спускайтеся, щоб приєднатися до них біля кінця черги отам. Тепер, оці в *цьому* лівому секторі — переходьте на лівий бік. І потім, розумієте, формуйте свою чергу й вертайтеся *цією* дорогою; повертаєте назад, повертайте у *цей* бік. Розумієте? І ви долучитеся до черги, тоді в нас не буде ніякої мішанини.

175 А далі, ви, хто угорі на балконі, просто ставайте там у проходах і просто долучайтеся, коли ті йтимуть.

176 Тепер, тепер просто починайте проходити назад, кожен, проходите назад, доки не зустрінетеся з *цією* чергою десь *отут*. Просто підходьте, ось *сюди*, просто починайте обходити навколо та ставати у цю чергу *отут*.

177 О-о, що могло б статися просто зараз! Що могло б статися! Це буде час, коли дещо повинно буде відбутися. Добре.

178 Ось, правильно, обходьте он *тудою* й ставайте просто у чергу, отак. Обходьте цей прохід. Ось як, зараз.

179 І тепер, коли ви стоїте, кожен на ногах, ми будемо підносити молитву. І це зібрання молитиметься разом зі мною, щоб ви уздоровилися. Тепер, просто майте віру. І не . . .

180 Підходьте, далеко ззаду, обходьте й приєднуйтеся до цієї черги отут. Обходьте, зробіть одну велику чергу. Обходьте ось *сюдою* та робіть одну чергу. Ось так.

181 Кожен перебувайте у молитві. Тепер, вірте посправжньому. Просто не звертайте зараз уваги на натовп. Пам'ятайте, ми—ми обгорнуті Присутністю Ісуса Христа, який розраховує на те, що ми шануватимемо те, що Він вчинив між нами, маючи віру в Його Слово.

182 Це добре. Тепер буде якраз добре. Думаю, що ця черга формується просто чудово.

183 Тепер, поки вони всі стоять, я хочу, щоб зараз кожна людина в цьому приміщенні схилила свою голову.

184 Господи Ісусе, це невдовзі має статися. Рішення повинно бути прийняте просто зараз. Чи віримо ми, що Ти тут? Чи любимо ми Тебе? Чи маємо ми, Господи, достатню віру на те, про що ми збираємося прохати? Ці люди, стаючи у чергу, виявляють, що вони на цьому боці. Господи, нехай не буде це марно. Нехай буде так, Господи, що коли вони проходитимуть тут, кожен пройде так, якби вони проходили під Христом, бо ми знаємо, що Він тут. І ми прохаємо, щоб вони прийняли власне зцілення. Я певен, що протягом майбутніх тижнів та тижнів ці люди приходитимуть до своїх пасторів, — жінки, в яких були жіночі хвороби, хвороби шлунка, чоловіки з безсиллям, усякого роду хвороби, — зціляться, будуть говорити: “Знаєте, це просто залишило мене”, — бо вони у Твоїй Присутності. Нехай вони зараз прийдуть й—й візьмуть те, заради чого Ти помер. Вони — Насіння Авраама, й Ти переміг заради них. Нехай вони прийдуть і приймуть те, що Ти дав їм.

185 І, сатано, тебе вже багато було викрито на цьому тижні, що ти знаєш, що ти — істота, яка зазнала поразки. Ісус Христос завдав тобі поразки на Голгофі. Він воскрес третього дня заради нашого виправдання, і зараз Він стоїть між нами. І наша віра дивиться на Нього, а не на тебе чи на твої справи. Залиш цих людей, в Ім'я Ісуса Христа.

186 [Брат Брангам та служителі покладають руки на хворих та моляться за кожного у молитовній черзі. Порожнє місце на стрічці—Ред.] . . . ? . . .

187 Ми зробили точно як наказав нам робити Христос. Хто з вас, що пройшли через ту чергу, повірили, що ви уздоровитеся — підніміть свою руку. Я приєдную свою до ваших.

¹⁸⁸ Що ми робили там, наприкінці, як група служителів там, багато хто з них були хворі, — я знав це, — але вони намагаються докласти зусилля, щоб привести своє зібрання, чи прийдуть вони, чи ні. Це істинні пастирі. І Святий Дух сказав мені: “Нехай вони візьмуться за руки”. Ми переплели свої серця й мережі разом, і наші молитви, разом.

¹⁸⁹ Ісусе, уздоров і їх теж. І вчини їх сильними пастирями, сильними в Господньому Слові.

¹⁹⁰ Нехай же Бог, браття мої, нехай Він дасть вам усі бажання вашого серця. Нехай ви будете служити Йому всі дні й мати силу Божу в своєму житті, щоб служити цим чудовим людям. Нехай Ісус Христос, Який був з нами й з вами повсякчасно, нехай Він зробить Себе більш явним до вас, ніж раніше.

¹⁹¹ Ви, люди, деякі з вас були каліками, можливо, ви протягом якогось часу не будете бачити жодних змін, можливо, ви не будете бачити жодних змін. Дивіться, що робив Авраам. Не має ніякого значення, що там; це не те, на що ви дивитеся. Не дивіться на свої симптоми. Дивіться на те, що Він сказав. Якщо ви скажете: “Я досі відчуваю біль”, — це аж ніяк цього не стосується. Ви виконали те, що сказав виконати Бог. Розумієте, не дивіться на це. Дивіться на те, що сказав Він. Бог сказав, що це є так! Я вірю цьому. А ви вірите? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Я вірю цьому всім своїм серцем.

¹⁹² А до нової зустрічі — благословить вас Господь Бог. Мої молитви за вас — ні темна ніч, ні сильний дощ не стануть на перепоні. Я буду молитися за вас. Ви моліться за мене. Доки побачимося знову — благословить вас Бог. Тепер, брат-пастор, ось.

ЗАЙНЯТИ БРАМИ ВОРОГА ПІСЛЯ ВИПРОВУВАННЯ UKR64-0322
(Possessing The Gate Of The Enemy After Trial)

Ця проповідь Уїлльяма Марріона Брангама, яку він проповідував англійською мовою вдень 22 березня 1964 року у будинку старших класів середньої школи Денхам-Спрінгз у місті Денхам-Спрінгз, штат Луїзіана, США, була узята з магнітофонного запису та занотована без скорочень. Переклад на українську мову та розповсюдження здійснює Voice Of God Recordings.

UKRAINIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org